

Srbsko, Bela Crkva, Kruščice

EKO den v Kruščici

Stanislav Havel

Historický okamžik nastal v Kruščici 23. března 2021. Jaro bylo přivítáno úklidem vesnice! Děti, které chodí na výuku českého jazyka, s několika dospělými (což považují za velký úspěch) se sešly u českého domu, dostaly potřebné nářadí a pomůcky a šlo se uklízet. Podařilo se nám zkrášlit centrum vesnice, okolí školy a uklidit místní sportoviště. Za odměnu si všichni, kdo pomáhali uklízet, mohli opět klobásy u českého Etno domu. Akce byla zakončena fotbalovým zápasem.

EKO den v Kruščici se vydařil. Uklidili jsme vesnici, ukázali ostatním, že sbírat odpadky není ostuda a že práce může být i zábava. Všichni viděli, že uklízet po sobě ve vlastní obci má smysl.

Rádi bychom v ekologických aktivitách u našich krajanů v Srsbku pokračovali.

Srbsko, Bela Crkva, Kruščice

Kruščická palačinka

Stanislav Havel

Součástí výuky českého jazyka v srbském Banátu je také vaření. Děti dostaly za úkol přinést suroviny z domu. Ingredience potřebné pro náš projekt byly opravdu poctivé a chutné, protože děti donesly domácí mléko, vejce, čerstvou mouku, domácí med, kozí sýr, šípkovou marmeládu.

Na začátku hodiny děti připomněly učiteli, jak připravit těsto na palačinku, sestavily rozstříhaný recept a mohlo se začít smažit/péct.

Palačinka se pak prodávala u „výdejového okénka“ a došlo také na zamyšlení, co je zdravá a nezdravá příloha.

Prijatno! (dobrou chuť)

Srbsko, Bela Crkva, Kruščice

Český koutek

Stanislav Havel

Čeští krajané v Srbsku otevřeli v kruščickém kostele svatého Václava svůj český koutek, kde si můžete půjčit a přečíst české knihy, časopisy nebo si vzít krajangskou pohlednici. V Českém koutku najdeme i materiály poskytnuté Domem zahraniční spolupráce.

Ukrajina, Čechohrad

Březen na jihovýchodě Ukrajiny

Vladimíra Pěčonková

MDŽ patří k nejoblíbenějším svátkům na Ukrajině. Ulice rozkvetou velkým množstvím kytic tulipánů, růží, jsou pořádány kulturní akce a koncerty. Ve novhorodkivské třídě jsme se žáky 2. až 7. třídy připravili program pro maminky a babičky. Děti zazpívaly písně, zarecitovaly básně a na závěr zatančily.

O týden později jsme uspořádali kulturně zábavné odpoledne na téma JARO UŽ JE TU. Pantomimou jsme předváděli jarní změny v přírodě a učili se novou slovní zásobu. Radost z akce nám nezkazil ani sníh, který začal poletovat právě při slovech HU, HU, HU, JARO UŽ JE TU.

V Melitopolu jsme si s dospělými studenty připomenuli Bedřicha Smetanu a v 9. lyceu pantomimicky ztvárnili mnemotechnickou pomůcku k zapamatování oper Za do Braniborů v Čechách dala Prodaná nevěsta Libuše Daliborovi Hubičku u Čertovy stěny. Mělo to být jejich Tajemství, ale dozvěděly se o tom Dvě vdovy, z nichž se jedna jmenovala Viola.

Ukrajina, Žytomyr

Dvojazyčná Čítanka (nejen) pro volyňské Čechy

Eva Řezníčková

Představuji Vám bilingvní čítanku, jejíž autorkou je historička a předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel Mgr. Dagmar Martinková.

Čítanka je primárně určena pro české a ukrajinské čtenáře, kterým přibližuje dějiny volyňských Čechů. Pojednává o životě etnických Čechů a jejich potomků usazených od druhé poloviny 19. století ve Volyni /rok 1868 je uváděn jako počátek odchodu z Rakouska-Uherska/. Na Volyni zakládali Češi vesnice „na zelené louce“ a přispěli k celkovému rozkvětu obydlených území. V čítance najdeme povídání o životě Volyňáků, nechybí osobní zážitky, zážitky z války a celá řada zajímavých článků, které psali sami krajané i přesídlenci. Je velmi hezky a jednoduše zpracovaná, pro čtenáře všech věkových kategorií přehledná a lákavá. Především je přitažlivá pěknými dětskými ilustracemi ze spolupracujících krajských spolků na Ukrajině a dobovými i současnými fotografiemi.

Dagmar Martinková vystudovala magisterský obor Historii a archivnictví a Historii se zaměřením na mezinárodní vztahy a evropská studia. V současnosti je doktorandkou oboru České a československé dějiny na Karlově univerzitě a spravuje regionální muzeum v Bohdalicích /okr. Vyškov/, ve kterém „Čítanku /nejen/ pro volyňské Čechy“ dne 18. září 2020 pokřtila. Kniha má 340 stran.

Dagmar Martinková: „Čítanka poslouží čtenářům k získání co nejvíce informací o svých kořenech. Současně ji však ocení i lidé v regionech, kde se volyňští Češi usadili a spoluvytvářeli poválečnou historii. Dále je určena novodobým reemigrantům-potomkům Čechů z Ukrajiny, ale také již usazeným reemigrantům v Česku pro jejich hlubší identifikaci s jazykem a kulturou země, kde nyní žijí.“

Děkujeme paní Dagmar Martinkové za zaslání 20 kusů učebnic.

Chorvatsko, Daruvar

Komenský s ministrem Petříčkem v předvelikonočním období

Bohdana Pěva Šolcová

V projektu **Živý Komenský** stále pokračujeme. Nejoblíbenější částí dvouhodinového literárně-výtvarného programu v českých základních školách se stalo psaní husím brkem. Zkoušíme psát jako Komenský a žáci ve školách v 17. století. Některé děti psaní brkem natolik zaujalo, že si opatřily vlastní husí brk a v této technice doma ve volném čase pokračují a dále se zdokonalují.

V tomto měsíci jsme v některých třídách vytvářeli portrét Komenského technikou lavírované kresby a kombinovanou technikou, jejíž podstatou byla kresba přes kopírovací papír.

Česká základní škola J. A. Komenského Daruvar

Z některých výtvarných prací jsem vytvořila malou výstavu portrétů Komenského k příležitosti otevření nové části budovy České základní školy J. A. Komenského v Daruvaru.

Tu otevřel 16. března přestřižením stuhy **ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček** společně s premiérem Chorvatské republiky Andrejem Plenkovićem. Na projekt dostavby České základní školy J. A. Komenského a Mateřské školy Ferda Mravenec v Daruvaru poskytla Česká republika 8 milionů korun. Ministr Petříček také přivezl symbolický šek na 300 tisíc korun, který má pomoci s opravou domů v oblastech postižených zemětřesením.

V České besedě Viroviticko-podravského kraje jsem pořádala **přednášku pro dospělé** na téma **Komenský**. Přestože se nacházíme v období epidemiologických opatření, neváhali se členové České besedy VPK sejít v Hudební škole J. Vlašimského ve Viroviticích a seznámit se s životem a dílem tohoto neobyčejného Čecha.

Předvelikonoční období bylo tento rok v českých školách více než hektické. Naplánovala jsem a zrealizovala několik **velikonočních dílen**, kde jsme pletli pomlázky a zdobili velikonoční perníčky.

Pomlázky v české komunitě plete již jenom několik „dědů“ a málokdo je o Velikonočním pondělí používá. Dětem jsem dokonce musela dát „návod“ k jejich použití a vysvětlit smysl a účel velikonočního šlehání žen. Některé děti viděly pomlázku poprvé v životě.

Pletení se děti zhostily natolik dobře, že si upletly pomlázek několik. Kvůli epidemiologickým omezením se bohužel nedalo zorganizovat pečení perníčků ve školní kuchyni, a tak jsem musela perníčky napéct ve své domácí kuchyni.

Vyvrcholením každé dílny se stalo společné posezení u velikonočního zeleného osení a ochutnávka velikonočního beránka. Tyto dva symboly českých Velikonoc upadly v Chorvatsku v zapomnění (pomlázka je na tom o něco lépe), a tak jsme si je společně připomenuli. Velmi děkuji svému manželovi, že zajistil vrbové proutky a pomohl dětem plést pomlázky.

Velikonoční dílna v České základní škole J. Růžičky v Končenicích